

FUGLAVEIÐA

HAVA FINGIÐ TAÐ VIT **VILDU** HAVA

– Eg haldi ikki, at tað hevur verið minni av líra at fingið í ár, men heldur hevur tað verið soleiðis, at lírin er nakað fyrr búgvín og floygdur, sigur Harry Jensen í Skúvoy

Vilmund Jacobsen

Tað verður neyvan nakra-staðni so nógvur líri veiddur sum í Skúvoy.

Ungin hjá skrapi, sum lírin er, verður tikin við lykt á kvøldi, tá fuglurin kemur út úr djúpu holini at royna sínar veingir í kvøldarmyrkrinum.

Líradagur er 26. august, og tá plagdu menn at draga líra, har líri vanliga varð drigin. Men, í dag hoyrist einki um, at nakar dregur líra á pláss-um, har skrápur reiðrast.

Í Skúvoy hevur í nógv ár verið loyvt at taka líra við lykt á kvøldi í eina viku um heystið. Áður var eingin avmarking í tíðini, sum menn kundu veiða, og vanligt var, at menn tóku líra í einar 3-4 vikur ella so.

– Tað eru nógv ár síðan, at vit ásettu veiðitíðina til at vera í eina viku. Einasta, sum er broytt hesi ár, er, at tíðarskeiðið er flutt nakrar dagar. Seinnu árinum hevur veiðitíðin verið frá 10. september til og við 16. september. Onkuntíð hevur veiðitíðin ligið nakrar fáar dagar fyrr, sigur Harry Jensen.

Tíðliga búgvín

Men, hvussu hevur so veiðitíðin vognast í heyst, spurdu vit skúvoyingin.

– Vit halda, at tað hevur verið nógvur líri, men okkurt bendir á, at ungin hevur verið nakað fyrr á veg í ár. Í fleiri færum siga menn, at ungin hevur verið rættiliga lættur og kvikur, og tað vóru nógvir lírar, sum fóru á flog undan monnum, tá teir nærkaðust við lyktini. Hetta kundi bent á, at ungin hevur verið nakað fyrr á veg í ár enn vanligt.

Harry Jensen letur tó ikki illa at.

– Eg haldi, at menn, sum hava tikið líra við lykt hesa vikuna, sum heild hava fingið tað, teir vildu. Sjálvur var eg tvey kvøld, og tó at vit bara vóru í eina løtu og góvust longu um 23.30-tíðina, fingi vit fyra, sum vóru tað eina kvøldið, einar 60-70 lírar í part.

Hann heldur ikki, at menn í sama mun sum onkuntíð áður leggja seg eftir tí heilt stóra talinum.

– Hugsað verður mest um líra til húsbrúks og kanska nakrar fuglar at geva onkrum í familjuni, sum ikki hevur høvi at veiða, sigur hann.

1000 lírar um árið

Skúvoyingar hava seinnu árinum veitt einar 1000 lírar í vertíðini um heystið, og Harry Jensen væntar, at talið í ár man vera á hesi leið.

– Fara vit longur aftur í tíðina, var vanligt, at menn gingu alt kvøldið og út á náttina. Nú er meira vanligt at gera stytri túrar og ikki liggja eftir tí heilt stóra talinum.

Hann heldur, at fuglurin er í góðum standi, og hann fegnast eisini um, at broytta veiðimystrið, har vertíðin er avmarkað til eina viku, hevur gjørt, at skrápur aftur er farin at reiðrast á støðum, har hann annars hevur verið burtur í fleiri ár.

– Vit hava so mikið av skrapi, sum reiðrast her hjá okkum, at eitt tal á einar 1000 lírar í vertíðini um heystið eigur ikki at ganga stovninum ov nær, sigur Harry Jensen.

Líri líkist neyvt skrapi, sum er hin gamli fuglurin, men meðan ungin er kolsvartur um bakið, skyggir gamli fuglurin eitt vet moyrreyður um bakið, tá lýst verður á hann við lykt

Mynd: Vilmund Jacobsen

LUNDIN HEVUR HAVT TAÐ GOTT

– Vit síggja stóra broyting við fuglinum í ár, og nú er at vóna, at góðu útlitini halda fram, soleiðis at fuglastovnarnir kunnu mennast aftur

Vilmund Jacobsen

Enn kunnu skúvoyingar ikki siga, at tann nógvur lundin, sum var, tá árinum vóru best, er komin aftur. Afturgongdin í lundastovninum, sum hevur verið hevur í fleiri ár, sæst framvegis. Tó eru glottar at hóma við sjófuglinum.

– Eg haldi ikki, vit

kunnu siga, at nógvur lundin hevur verið í ár – í øllum færum ikki í mun til tey góðu árinum. Hinvegin kunnu vit staðfesta, at tað síggjast batat, og vit ivast onga løtu í, at tann fuglur, sum hevur reiðrast her hjá okkum í summar, hevur havt tað gott.

Harry Jensen í Skúvoy heldur, at lundapísurnar,

sum flugu úr reiðrinum í heyst, vóru í góðum standi, og tað eru helst fleiri ár síðan, at so væl er komið undan sum í ár.

– Onkur, sum hevur

leitað gjøgnum áanna her í bygdini í heyst, hevur funnið nógv lundapísur, og hesar hava eftir hvat eg havi skilt verið í góðum standi. Hetta eru písur,

sum flúgva úr reiðrinum, men sum blendast av ljósunum í bygdini og end í ánni.

Harry Jensen sigur, at tað eru nógv ár síðan, at hann hevur sæð so nógv ritupísur sum í ár.

– Sama er við ternupísunum, sum í fleiri ár eru deyðar í raki. Vit hava sæð rættiliga nógv ternupísur, sum eisini síggja út til at hava havt tað gott.

Skúvoyingurin ásannar, at tá nógv fellirár hava verið, er væntandi, at tað tekur nøkur ár at byggja

fuglastovnarnar upp aftur.

– Ikki minst, tá vit hugsa um lundan. Eitt er, at fuglurin, sum er hevur tað gott. Annað er, at tað tekur tíð hjá stovninum at byggja seg upp aftur og mennast, sigur hann.

Í Skúvoy hevur seinnu árinum ikki verið loyvt at fleyga lunda. Hetta er avgjørt á grannastevnu í bygdini.

– Nú stendur friðingin av lundanum við í øllum færum í eitt ár aftrat, og so fáa vit at síggja, hvussu verður, sigur Harry Jensen.